

Bibliodramatikus üzenetek

4. évfolyam és 10. üzenet

„Arra várakozunk, ami már réges-régen megtörtént.”
(Pilinszky János)

az első gyertya világa a **léleknyílásé**.

Tedd le a hátizsákok! Megállni, csendben maradni, befelé figyelni, esendőségünkkel számot vetni.

a második gyertya lángja az **ígéretet** hordozza.

Vedd az Írást! Elindulni, ritmust váltani, bizakodni, másokat kézen fogni.

a harmadik gyertya szikrája **tüzet** csíhol.

Perdülj táncra! Örülni, ajándékozni, nevetni, hívogatni

a negyedik gyertya fénye **meleget** áraszt

Ölelni, vigasztalni, megbocsátani, reményt adni. Adj hálát

Mire koszorúba fontad a négy gyertyát felvirrad a megváltásod napja!

Ahogy a bibliodramában mindig történik: belemerészkedés- szembesülés – azonosulás – üzenet a mában és beteljesedés. Újra meg újra, alkalomról alkalomra. Körkörös történet.

„Valódi várakozás.” Örök emberi, hogy

Arra várakozunk, ami már réges-régen megtörtént.”

Pilinszky János:

A várakozás szentsége

Mire is várakozunk ádvent idején? Jézus születésére, arra, hogy a teremtett világban maga a teremtő Isten is testet öltön. **Arra várakozunk, ami már réges-régen megtörtént.**

Ez a magatartás, ez a várakozás nem új. A felületen az ember köznapi életét mindenkor könyörtelenül meghatározza az idő három - múlt, jelen és jövő - látszatra összebékíthetetlen fázisa. A felületen igen. De nem a mélyben. Ott, a mélyben mindig is tudta az emberiség, hogy tér és idő mechanikus határait képes elmosni a minőség, a jószág, a szépség és igazság ereje. Elég, ha a nagy drámákra vagy a nagy zeneművekre gondolunk, melyek titokzatos módon attól nagyok, hogy többek közt alkalmat adnak arra is, hogy **a jövőre emlékezzünk és a múltra várakozzunk.**

A minőség ideje időtlen. Amikor Bach passióját hallgatjuk: honnét szól ez a zene? A múltból? A jelenből? A jövőből? Egy bizonyos: mérhetetlenül több, mint kegyeletes megemlékezés és sokkalta több, mint reménykedő utópia. **Egyszerre szól mindenfelől.**

Az ádventi várakozás lényege szerint: várakozás arra Aki van; ahogy a szeretet misztériuma sem egyéb, mint vágyakozás az után, aki van, aki a miénk. Persze, erről a várakozásról és erről a vágyódáról csak dadogva tudunk beszélni. Annál is inkább, mivel Isten valóban megtestesült közöttünk, vállalva a lét minden súlyát és megosztottságát. És mégis, túl idő és tér vastörvényén, melynek - megszületvén Betlehemben - maga a teremtő Isten is készséggel és véghetetlen önátadással vetette alá magát. Ádvent idején mi arra várakozunk, és az után vágyódhatunk: ami megtörtént és akit kétezer esztendeje jól-rosszul a kezünk között tartunk Vágyódunk utána és várakozunk rá, azzal, hogy Isten beleszületett az időbe, módunkban áll kiemelkedni az időből.

Az ádventi várakozás hasonlít a megemlékezéshez, de valóban mindennél távolabb áll tőle. **Valódi várakozás.** Pontosan úgy, ahogy a szeretet mindennél valóságosabban vágyakozik az után, akit magához ölel és örök újszülöttként a karjai között tart.

(Forrás: Új Ember 1975. december 14.)

Egyesületi hírek

2004. szeptember 24-én tartotta a Magyar BibliodrÁma Egyesület tisztújítÓ közgyűlését.

Az elnöki, a titkári és felügyelő bizottsági beszámolók meghallgatása után a jelenlevők az elkövetkező két évre

Eisenbarth Krisztát elnöki

Varga Péter Piust elnökhelyettesi

Muntag Ildikót titkári,

Dr Breuer Katalint felügyelő-bizottsági elnöki megbízatását megerősítette.

Az elnökségi tisztséget szavazott: Papp Beátának és Nyáry Péternek.

A felügyelő bizottság tagjaivá választott még: Falvay Dórát és Naszályi Mártát.

Pályázatok, web események figyelésére vállalkozott: Csík Vera

Adminisztrációs, postázási titkári segítséget ajánlott fel Falvay Mihályné.

A más intézmények bibliodrÁma kötődéseit Majsai Hideg Tünde közvetíti az egyesületi hírforrásokhoz.

„PASARÉTI ALKALMAK”

Az MBE nyitott bibliodrÁma alkalmat kínál januártól májusig, majd szeptembertől novemberig a hónap negyedik hétfőjén este fél hattól fél tízig minden érdeklődő számára a pasaréti ferencesek Kájoni János közösségi házában. (Budapest, XII. ker. Szilfa utca 4.) Program-felelős: Eisenbarth Kriszta (Kriszta.Eisenbart@axelero.hu) és Varga Péter Pius (vpp6106@westel900.net)

„Bibliodramatikus üzenet” címmel alkalmanként, de lehetőleg negyedévenként hírlevélben számolunk be az MBE legfontosabb eseményeiről, a bibliodrÁma mozgalom híreiről. Főszerkesztő: Ambró Ágnes (ambro@arcanum.com) Neki küld el reflexióid, híreid bibliodrÁma alkalomról, felhívásodat, ha csoportot szervezel, szakmai kérdésekkel vitafórumot kezdeményezel, ha a bibliodrÁma témakörébe tartozó cikkel, eseménnyel találkozol.

HONLAP

Potzner Irén, Zemancsik Béla és Varga Péter Pius vállalták, hogy létre hozzák az egyesület honlapját. Előzetes terüket a [:http://w3.enternet.hu/darwick](http://w3.enternet.hu/darwick) web címen érheted el. Észrevételeidet, javaslataidat küld el a (potzner@freemail.hu ill. vpp6106@westel900.net címekre!

ADOMÁNYOK

A 2004. évi adóalap csökkentése érdekében az MBE igazolást ad minden adományról amennyiben postai címedet és adószámodat a bevallási határidő előtt eljuttatod az Egyesület címének valamelyikére. Számla számunk: 11713005-203816666

1 % FELAJÁNLÁS

Amennyiben egyesületi céljainkat adód 1%-val támogatni kívánod a felajánlási formulán nevünk: Magyar Bibliodráma Egyesület. Adószámunk: 18108907-1-41

Tagdíj:

Kérjük mindazon egyesületi tagokat, akik még ez idei – tehát nem több, nem kevesebb, mint 2004 Ft összegű tagdíjukat nem rendezték volna, akár postai befizetéssel, vagy a számlaszámra, netán személyesen a székhelyen rendezzék!

A Magyar BibliodrÁma Egyesület 2005 januÁrjától lépcsőzetes felépítésű

bibliodrÁma-képzést indít

„Az új bort új tömlőbe töltik, akkor mindkettő megmarad” (Mt 9,17) mottóval

Az alapkurzust azoknak ajánljuk, akiknek a bibliodrÁma már megtapasztalt élményt jelent. Azoknak, akik saját köreikben csoportvezetésre vállalkoznak, ahol a Biblia szövegeit faggatják, az ősi emberi tapasztalatokat vetik össze saját élettapasztalataikkal, ahol a ma kérdéseire keresik a személyes választ.

Az első lépcsőfokon a résztvevők hat hétvégén a *bibliodrÁma-folyamat stációit* tudatosítják, és mélyítik el, „saját bőrükön” kísérletezve. A választott bibliai szakaszok szembesítenek bennünket élettörténetünkkel, vallásos szocializációnkkal, társadalmi helyzetünkkel, szociális érzékenységünkkel, természeti és kulturális környezetünkkel, istenképünkkel. Másrészt tapasztalatokat szerzünk a szöveg nyelvezetéről, dinamikájáról, műfaji, kortörténeti sajátosságairól.

A hat hétvége (péntek 18 órától - vasárnap 14 óráig) időpontjai:

Január 28-30.

Március 5-7.

Április 1-3.

Június 3-5.

Szeptember 16-18.

November 25-27.

Helyszíne: Tahi, SZÍV Lelkiség Központ

A képzést *Eisenbarth Krisztina és Donáthné Muntag Ildikó* vezetik, akik a Német BibliodrÁma Egyesület (GfB) által akkreditált bibliodrÁma vezetői és szupervizori képzés diplomájával rendelkeznek, és az Európai BibliodrÁma-hálózat Chartájának alapelveit tartják szem előtt.

A bibliodramatikus módszerek tárházából előnyben részesítjük a test nyelvét, kreativitásunk megannyi esztétikai lehetőségét, a testet, lelket, szellemet megmozdító játék felszabadító önfeledtségét. A szöveget hermeneutikai szemszögből közelítjük meg, mindennapi életünk tapasztalatából táplálkozva.

Bibliodramatikusan szólva: azok jelentkezését várjuk, akik hajlandók kitenni magukat a kiscsoport faggatásának: „Mit tegyek, hogy boldoguljak?“, önmaguknak is fölteszik ezt a kérdést, és föl vállalják, hogy Jézus kérdésével válaszoljanak rá: „Hogyan érted az Írást?“ (Lk 10,25-26)

A képzés költségeit - szállás, ellátással együtt- szeretnénk 60.000 Ft alatt „bevezető áron” tartani (alkalmanként mintegy 10.000). Az összeg nagysága függ a résztvevők számától, ill. az egyesület pályázati lehetőségeitől.

Jelentkezés

- a Magyar Bibliodráma Egyesület címén: 1038 Budapest, Mező utca 12. Tel: (1) 240 3771 vagy a muntag@freemail.hu e-címen ill.
- Eisenbarth Krisztánál, az egyesület elnökénél: Tel: (1) 3554 504, vagy a Kriszta.Eisenbarth@axelero.hu címen.

A Charta ajánlása alapján a vezető-képzés további minősítő és kompetenciát erősítő kurzusokkal folytatódna, valamint a képzés ideje alatt biztosított intervíziós lehetőségekkel is hozzájárulna, hogy hozzáértő csoportvezetőket indítson saját útjukra. Az egyesület célja, hogy Magyarországon is létrehozson egy szakirányú, akkreditált bibliodráma-képzést.

Reflexiók

Nagy örömkre egyre szaporodnak a bibliodramás alkalmak és a róluk kapott írásos visszajelzések. Az alábbiakban két „haragos” és egy adventi témájú beszámolót adunk közre.

az első gyertya világa a **léleknyílásé**.

„Akkor haragra gerjede és monda nékik...” (Mk 10,14)

címmel kerestünk bibliodramatikus választ Békásmegyeren arra, hogy

Mivel lehetett Jézust felbőszíteni?
Mivel vontta magára Jézus mások haragját?
És ÉN?
Mit kezdjek a haraggal?

A csoportot Muntag Ildikó vezette, a résztvevők a gyülekezet bibliodramát kedvelő tagjai voltak, de nagy örömmre új arcokkal is találkozhattunk.

Mindig külön érdekessége egy-egy alkalomnak hogy az „újoncok”, hogyan engedik bele magukat a játékba vagy esetleg hogyan küzdenek óriási erőfeszítéssel az ellen, hogy bármi újat felfedezhessenek a szövegben vagy önmagukban. Amikor látom mások harcát önmagukkal, a küzdelmet, hogy eleresszem-e azt a fogódzót, amivel eddig éltem, valami titokzatos bizonytalan kaland érdekében, vagy ragaszkodjak csak a sablonokhoz, amiről ugyan érzem, hogy nem az igazi, de mégis biztonságot ad a megszokottsága, mindig magamra ismerem. Hiszen nekem is minden alkalommal minden játékban meg kell küzdenem azért, hogy elengedjem a kapaszkodót.

Olyan ez, mint amikor a hegymászó tanulókat megismertetik azzal, milyen érzés, ha a mászótársa, akivel kötéllal össze vannak kötve, elkapja. Ilyenkor felviszik a próba előtt állót egy sziklaív tetejére, ahol le kell mászni az ív legalsó pontjára, ami alatt több méter űr van, és ott egyszerűen csak minden kapaszkodót elengedve bele kell ugrani a semmibe. Hiába tudja ilyenkor a kezdő, hogy ott áll lenn a társa és „kifogja” őt. Mégis igazi bátorságra van szükség, hogy valaki a kényelmes és biztonságos szikla fogások helyett a bizonytalant, a „nagy ugrást” válassza, annak reményében, hogy ezután tudja majd milyen érzés, ha a becsapódás előtt megtartják. A bibliodramás nagy kalandban ráadásul azt sem látni, hol áll a társunk, ki is az egyáltalán és

mekkora is az az úr. Valóban hasonló nagy kaland az, ha valaki vállalkozik arra, hogy szembenézzen azzal, mekkora is tud lenni az ő saját haragja, illetve vállalkozik arra, hogy elindul azon az úton, amin egy olyan Jézust ismer meg, aki bizony nagyon tudott haragudni.

A csoport elején ki-ki bemutatta, hogy hogyan haragszik, földön ülve, kezét tördelve vagy épp széket ragadva. A haragjaink kimutatásában ismét szembesülhettünk azzal, hogy sokunkban a keresztény lét gátlásokat teremt arra vonatkozóan, hogy a környezetünknek meg tudjuk mutatni a haragunkat. Mintha annak, aki kereszténynek vallja magát nem szabadna indulatosnak mutatkoznia.

A példabeszéd, amivel foglalkoztunk éppen emiatt volt annyira fontos sokunknak. Bizony nehéz elfogadnunk, hogy Jézus haragjában megátkoz egy fügefát, amely pedig mit sem tehetett arról, hogy épp tavasz volt és nem gyümölcsérés ideje, vagy arról, hogy Jézust felháborította, amit előzőleg a templomban látott. Többen meg is fogalmazták, hogy mostanáig észre sem vették ezt a mondatot, átsiklottak fölötte, mert ez számukra nem fért össze Jézus a jó, Jézus a segítő képével.

Mi az, amit még tettünk? *Kimutattuk* a haragunkat, *kerestünk* olyan tárgyat a környezetünkben, ami valahogy zavart, amit nem odaillőnek éreztünk, *eljátszottuk* az árusok kiüldözését és a fügefa megátkozását. *Feljegyeztünk* egy-egy fontos szót magunk számára, borítékba *tettük* és jelképesen *elküldtük* magunknak.

Köszönet minden résztvevőnek és Ildikónak azért, hogy ismét együtt játszhattunk, együtt haragudhattunk.

Ambró Ágnes

Ősszel tovább folytatódtak a Pasaréti nyitott bibliodráma alkalmak, ahol a résztvevők különböző vezetői stílusokkal ismerkedhetnek meg. Így került sor szeptember végén Pius vezetésével a szüreti példabeszéd bibliodramatikus feldolgozására. Október végén Potzner Irén-Pásztor Antal közös vezetésével „Kinek az Istene az igazi?” című alkalomra. Novemberben Muntag Ildikó és Falvay Dóra „Nem tudjátok milyen lélek lakik bennetek” felhívással várta a résztvevőket. Az alábbiakban bemutatjuk ez utóbbi alkalomról kapott írásos reflexiót. Ezúton is biztatunk mindenkit, hogy ossza meg a Bibliodramatikus üzenetek olvasóival a reflexióit. Minél többen vállalkoznak ilyen írásokra annál színesebb képet kaphatunk arról, hogy kinek mit is jelenthet egy-egy ilyen alkalom.

a második gyertya lángja az **ígéretet** hordozza.

Reflexió a november 22-i pasaréti Bibliodramáról

Vezetők: Muntag Ildikó és Falvay Dóra

A bibliai szöveg: Lk. 9,51-56.

„Nem tudjátok, milyen lélek lakik bennetek”

Bemutatkozás:

- körben ülve a kör közepébe egyszerre „beledörögtük” a nevünket;
- egy mozdulattal sorban megmutattuk: milyen is vagyok, amikor mérges vagyok.

Különböző módokon közelítettünk a szöveghez:

- Felidéztük, azokat a gondolatokat, amik mérgünkben jutnak eszünkbe, s ezeket felhangosítottuk.
- Két sorban egymással szembeálltunk. E mondatok közül egyet kiválasztva mentünk a párunkhoz, aki visszakérdezett: „hallod, amit mondasz?” Szerepcsere után a következő kérdés hangzott el: „ki szól belőled?”
- Járkáltunk a teremben: földre szegezett tekintettel, oldalra nézve, fölfelé tekintve, majd úgy érintve meg a másikat, hogy egy bizonyos pontra figyeltünk. Ily módon kört alkottunk, ahol helyezkedtünk, lökdösődtünk, az is előfordult, hogy valakit kiszorítottunk...
- A vezetők 4 feliratot helyeztek el a teremben: „család, vallás, társadalom, egyéb”. Azt a feladatot kaptuk, hogy ahhoz álljunk oda, amelyiket most legjobban magunkénak érezzük, ahol érvényesíteni tudnánk az igazunkat. Kiscsoportban egy-egy konkrét példát hoztunk, amikor érvényesítettük, vagy amikor nem sikerült megvédenünk az igazunkat.
- Mindannyian megkerestük a történetünkhöz a magunk mozdulatát. Ezekből a mozdulatokból a kiscsoport egy közös szobrot alkotott, melynek a „nézők” címetek adtak.

Ezt követően lehetőség nyílt megvédeni az igazamat:

- Az előbbi testhelyzetemre, amire valakitől számomra elfogadhatatlan, felháborító címet kaptam, a provokáló (címadó) szintén egy mozdulattal „válaszolt”. Egy helyemre álló segítségével kívülről láthattam rá erre a „párbeszédre”...

- Majd párban megpróbáltuk megakadályozni, hogy a társunk eljusson egy kartonlap egyik sarkából a másikba. Ehhez mindketten 1-1 zsírkrétát használtunk...

A fölvezetés után elérkeztünk magához a bibliai szöveghez (Lk.9,51-56). A felolvasással egyidejűleg lapokból kitettük a földre a szöveget. Ezt az „utat” végigjárva elgondolkodhattunk azon, melyik szó, mondat rímel arra, ami itt az este folyamán történt.

Ezt követően két csoportot alkottunk aszerint, hogy melyik mondat szólít meg:

- Uram, akarod-e, hogy azt mondjam...?
- Nem tudjátok, milyen lélek lakik bennetek.

A két csoport 1-1 jelenetet adott elő:

- Szerelő és a család: a szerelő előleget vett fel, de mindenféle kifogásokra hivatkozva nem dolgozik...

A jelenet végén a vezetők kérdései:

- a nézőktől: hol érezték haragot, hol nem jött ki a méreg, az indulat; mi lehetett ennek az oka?
- a szereplőktől: miért nem tudtak igazán mérgesek lenni?

A szereplők még egy lehetőséget kaptak, hogy kimondják, ami bennük van, amit nem sikerült kimondaniuk...

- Varrónók: szemben kedvesek, háta mögött kibeszélik a társukat, aki ezt egyszer véletlenül meghallja...
 - A nézőkhöz intézett kérdés: mi irritált, milyennek találták a szereplőket?
 - A szereplőkhöz: milyen érzés volt a játék során és van most bennük?

Befejezés:

- Nagykörben körkérdés: Tudom vagy nem tudom, milyen lélek lakik bennem?
- A bibliai szöveg így fejeződik be: „ezután másik faluba mentek”. Mi hova megyünk innen?

Hogy hova megyek?

Rálépek a számomra ismerős útra, de a „tarisznyámban” magammal viszem a következőket:

- azt az élményt, hogy mi mindent ki lehet fejezni egy gesztussal, mozdulattal;
- azt a felismerést, hogy kívülről nézve mennyire másként látom a saját szerepemet.
- Az utolsó játékban azt éltem meg, hogy a harag megosztott minket, szétszórtuk az indulatainkat, így nem tudtuk érvényesíteni az igazunkat.

S amiken tovább fogok gondolkozni: mi kell ahhoz, hogy elérjem a célokat? - Pozíció megtartása, taktika... mikor nyitok, mikor védekezek?

a harmadik gyertya szikrája **tűzet** csíhol.

BIBLIODRÁMA HÉTVÉGE

2004. december 3-5.

„Mert közel az Isten ország”

A hétvége gazdája: Eisenbarth Kriszta

Adventhez kapcsolódva a prófétaságot próbáltuk átélni, megjeleníteni, megformázni testünkkel, mozdulatainkkal, játékaikkal, így közeledtünk Keresztelő János személyéhez.

Péntek este a bemutatkozás, majd a honnét jövünk, mi szél hozott körében már felébredt bennünk a kérdés, hogy is van jelen az adventi készület életünkben. A teremben lévő lila szalaggal díszített fenyőágak, két lila gyertya egyszerűsége szépsége is Isten felé irányította figyelmünket, miközben a városban több helyen már a karácsony csillogó-villogó légkörét láthatjuk, amelyből hiányzik a várakozás csendessége, egyszerűsége.

Választhattunk adventi énekek közül, amelyik megszólított bennünket, majd együtt énekeltünk.

*„Ó jöjj, ó jöjj Üdvözítő
Beteljesült már az idő
Törd át az éj zárt ajtaját
Vár a világ sóvárgva rád.” ?*

A próféták, és a várakozás szobrait formáltuk egymásból, így voltunk közvetítők ég és föld között.

Termünk a város és a puszta helyszínévé vált. Kerestük helyünket, terünket. Vágytunk a magányra, a visszavonulásra, a kapcsolatra Istennel, egymással, önmagunkkal.

Szentírási szövegeink a vasárnapi olvasmány és evangélium köré rendeződtek:

„Vessző kél majd Jessze törzsökéből, és hajtás sarjad gyökereiből. Rajta nyugszik az Úr lelke” (Iz 11, 1-2)

„Térjete meg, mert elközelgett a mennyek országa.” (Mt 3, 2)

Ószövetségi szövegeink Isten ítéletét, de igazságosságát is hirdették. Megjelenítéseinkben a sötétségből-halálból a fényre-életre jutás, a begubózásból, bezárkózásból a kimozdítás, kimozdulás, az út előkészítés képei elevenedtek meg.

Az esti Szentmise előtt énekeltünk, és összegyűjtöttük, ami Keresztelő Jánossal kapcsolatban eszünkbe jutott:

- *mikor Erzsébet méhében felujjongott a gyermek*
- *keménysege, határozott fellépése*
- *„A pusztában kiáltónak szava: Készítsétek az Úr útját, Tegyétek egyenessé ösvényeit”(Mt 3,3)*
- *„de aki utánam jön, erősebb nálam: a saruit sem vagyok méltó hordozni” (Mt 3,11)*

Vasárnap reggel a teremben sétálva kerestük saját prófétai testtartásunkat, gesztusainkat, majd párokban a kisebbedés, és nagyobbodás élményét élhettük át.

Tánc után, amelyben a keménység és lágyság is jelen volt, felolvastuk szövegünket.

A játéktér kialakításával a Jordán vidékén érezhettük magunkat, ahol Keresztelő János tevékenykedett. Gyerekek játszottak a vízben és a parton. Időnként zsidvásárra emlékeztetett a kép.

Úgy tűnt Keresztelőt elég sok kétkedés fogadta, időnként kérdőre vonták, mit is csinál itt tulajdonképpen? Megélte bizonytalanságát, de valami mégis elindult.

Többeket megkeresztelt a Jordánban.

A két éve gyümölcsöt nem termő fa a Jordán vizétől, - amit a gyerekek hoztak – valamint az ágaira helyezett furulyától, amivel játszani kezdett, a rászálló madaraktól életre kelt, és készült a jövő évi gyümölcs termésére.

Keresztelő János hirdette Isten országának közelségét, amelyet mi is átélhettünk ezen a hétvégén. Készítettük az utat egymás felé, és készítettük Isten útját egymáshoz és szívünkhöz.

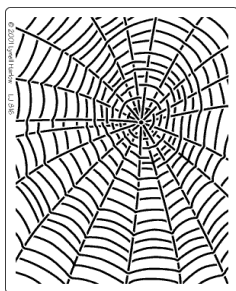
Egy kicsit egymás prófétái is voltunk.

Marton Timea

a negyedik gyertya fénye **meleget** áraszt

A TEXTRAUM legutóbbi számában olvastuk, s Falvy Dóra jóvoltából most közzé tesszük az MBE egyik barátja tollából

Wolfgang Wesenberg

Mit várok az Európai Bibliodráma-Hálózattól?

Az Európai Bibliodráma-Hálózat az Európai Bizottság által támogatott hároméves közös munka eredményeképpen született meg. Az egykori konzultációs csoport tagjaiként mit várok el ettől a hálózattól?

Először is, hogy megmaradjanak kiépített kommunikációs lehetőségeink, amelyek oly roppant mértékben tágították szakmai és személyes látókörünket, amelyek túllendítettek bennünket a hagyományos iskolák ellentétein, s viszonylagossá tették az identitás ápolására született ellenségeképeket. Rugalmasabbá, kíváncsibbá váltak e hároméves folyamat résztvevői, s ez igencsak jót tett a szakmai párbeszédnek – legalábbis a GfB kebelén belül.

Remélem, hogy számunkra és mind több bibliodramatista számára a kapcsolattartás, tanácskozás, információáramlás egyszerű módja válik lehetővé internetes oldalunk, a www.ucl.se/bibliodrama által.

Remélem továbbá, hogy ezután is lesz lehetőségünk évente legalább egyszer összetalálkozni egy-egy nemzetközi alkalmon. A dánok már meg is hívtak bennünket Aarhusban, 2005 júniusában tartandó kongresszusukra. Az Európai Bizottság

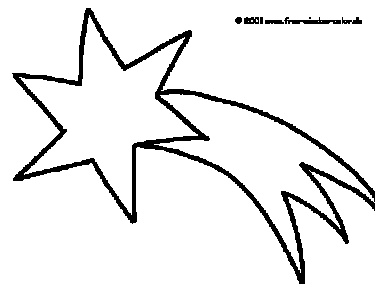
Grundtvig-3-programjának keretében egyéni támogatást találhatunk ilyen akciókhoz. Aki egyszer is belekóstolt a nemzetközi találkozók inspiráló légkörébe, az bizony nem szívesen mond le róla.

Meggyőződésem, hogy komoly segítségére lehetünk egymásnak a képzések kialakításában, támogatásában. Ez egyrészt azt jelentheti, hogy oktatókat, anyagokat, esetleg anyagi támogatást is biztosítunk egymásnak, még fontosabb azonban, hogy a keretkoncepció szellemében nemzetközi szupervíziós és kölcsönös tanácsadó rendszert fejlesztünk ki. Amennyire átlátom a helyzetet, pillanatnyilag igen ritkán fordul elő, hogy kiképző tanfolyamok vezetői betekintést engedjenek egymásnak módszereikbe, gyakorlatukba. Tudom, persze, hogy vannak olyan vezető-teamek is, amelyek rendszeres szupervíziónak vetik alá magukat. Németországban is működik a bibliodráma-képzők munkaközössége (ABW), amelynek keretében eszmecsere folyik az időszerű kérdésekről. A kollegiális tanácsadás szempontjából azonban túlságosan is közeli ez a szomszédság, s úgy tűnik, talán gyümölcsözőbb lehet a távolabbi kollégákkal való együttműködés – legalábbis erre engednek következtetni első tapasztalataink a német és svájci bibliodráma-kiképzők kölcsönös tanácsadási gyakorlatával. („Európai többletérték”, ahogy az Unió nyelvén mondhatnánk.)

Kívánom még magunknak, hogy nemzet- és vallásközi együttműködéssel további európai országokban is megismertessük, megszerettessük a bibliodramát. Kívánnám másfelől azt is, hogy magyar illetve svájci példára meghonosíthassuk Németországban a hetenként találkozó állandó csoportban zajló bibliodramát.

Titkon nyilván azt a reményt is tápláljuk Hálózatunkkal kapcsolatban, hogy például szolgálhat arra, miként is fejlődhetnek Európa-szerte ökumenikus mozgalmak az egyes egyházak anyagi támogatása nélkül is, és hogyan válhatnak így szabad kezdeményezések a keresztyén egyházak és a kultúra javára.

Lám, mennyi lehetőséget kínál az Európai Bibliodráma-Hálózat. Közös munkára csábít mindnyájunkat, határok nélkül.

Paulo Coelho: Mégiscsak...

*„Mégiscsak él a hit az emberek szívében” - állapította meg magában a pap a tele templom láttán. Rio de Janeiro legszegényebb negyedéből gyűltek össze a munkások a **karácsony** éji misére.*

A plébános örvendezett és méltóságos léptekkel vonult az oltár felé.

„A, b, c, d...”

Úgy csengett, mint egy gyermek hangja. Megzavarta a mise ünnepélyességét. A jelenlévők bosszúsan néztek körül. De a hang folytatta:

„A, b, c, d...”

„Abbahagyni!” – mondta a pap. A kisfiú mintha álomból ébredt volna. Riadt tekintettel nézett körül és szégyenkezve elvörösödött.

„ Mit művelsz ? Nem veszed észre, hogy megzavarod az imádságunkat?”

A gyerek lehorgasztotta a fejét és potyogni kezdett a könnye.

A pap azonban nem hagyta ennyiben. Hol az édesanyád? – akarta tudni. „Hát nem tanított meg arra, hogyan kell a misén viselkedni?”

Lehorgasztott fejjel válaszolt a fiú: „Bocsásson meg, atyám, de én soha nem tanultam imádkozni. Nincsen apám, se anyám, itt nőttem fel az utcán. Hogy ma karácsony van, hát szerettem volna Istennel beszélni. De nem tudom, milyen nyelven beszél, ezért aztán csak soroltam a hangokat, amelyeket ismerek. Gondoltam, majd odafönt összeválogatja őket és olyan szavakat, mondatokat formál belőlük, amelyek kedvére vannak.”

A fiúcska föltápászkodott és ki akart osonni a templomból. „Nem akarom zavarni az embereket, akik tudják már, hogyan kell Istennel beszélni”- mentegőzött.

„Gyere velem”- fogta kézen a pap, és odavezette az oltárhoz. Azután a híveihez fordult:

„Ma este egy egészen különleges imádságot mondunk a mise előtt. Megengedjük, hogy Isten maga írja meg azt az imát, amit hallani szeretne. Minden betűje az esztendő egy-egy pillanatának felel meg, olyan pillanatoknak, amelyekben valami jót cselekedtünk vagy bátran küzdöttünk valamely álom valóra válásáért vagy pedig szavak nélkül imádkoztunk. Arra kérjük Istent, hogy szedje rendbe, szerkessze egészsé életünk betűit. Imánkban teljes szívünkből azt fogjuk kívánni, hogy ezek a betűk tegyék lehetővé Istennek olyan szavak és mondatok megalkotását, amelyek igazán kedvére valók.

A pap csukott szemmel sorolni kezdte az ABC betűit. A templomban mindenki belekapcsolódott ebbe a különös litániába: "A, b, c, d..."

... egy szerző, aki majdhogynem bibliodramatikus, mégis más...

Coelho, Paulo (1947-) művei magyarul:

- ⇒ Az alkimista / [ford. Simkó György és Piros Ákos] Budapest : Athenaeum 2000, 2004
- ⇒ Az ördög és Prym kisasszony / [ford. Nagy Viktória] Budapest : Athenaeum 2000, 2004
- ⇒ Veronika meg akar halni / [ford. Nagy Viktória] Budapest : Athenaeum 2000, 2004
- ⇒ A Piedra folyó partján ültem, és sírtam / [ford. Nagy Viktória] Budapest : Athenaeum 2000, 2004
- ⇒ Tizenegy perc / Paulo Coelho ; [ford. Nagy Viktória] Budapest : Athenaeum 2000, 2004
- ⇒ Egy mágus naplója / [szerk. Gálvölgyi Judit] ; [ford. Palkó Katalin] Budapest : Édesvíz Kiadó, 1993
- ⇒ Az ötödik hegy / [ford. Lukács Laura] Budapest : Magyar Könyvklub, 1998

és ha valakit tényleg a bibliodráma alapműveivel kívánnál megajándékozni....

Jerikó rózsája : a bibliodráma kézikönyve / Else Natalie ,
Heinrich Fallner ; [ford. **Falvay Dóra**]; Budapest : Kálvin :
Luther, 2003. Egyesületi ára: 2300 Ft

Itt és most : bibliodráma a liturgia és pszichodráma vonzásában /
Klaus-Werner Stangier ; [ford. **Varga Péter Pius**]; [Budapest] :
Egyházforum : Magyar Bibliodráma Egyesület, 2003. Egyesületi ára:
1000 Ft

Bibliodráma : gyakorlat és elmélet / Gerhard Marcel Martin
; [ford. **Oláh Zsuzsanna**], [Budapest] : Egyházforum : Magyar
Bibliodráma Egyesület, 2003. Egyesületi ára: 1000 Ft

*A műveket megtalálod a könyvesboltokban is, de kérésre csekkel együtt küldi
az MBE, és egyesületi árát adományként igazoljuk az ezévi adóbevallás adóalap
bevalláshoz, amennyiben megrendelési kérelmedben postai címed és adószámodat is
feltünteted.*

Áldott ünnepeket kívánunk
Áldott ünnepeket kívánunk!